

Warszawa, dnia 23 maja 2022 r.

Sygn. akt VI Ka 341/21

1

2WYROK

2.1W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

3Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

4 Przewodniczący: SSO Ludmiła Tułaczko

5

6protokolant: protokolant sądowy Paulina Smoderek

7przy udziale prokuratora Mariusza Ejflera

8po rozpoznaniu dnia 23 maja 2022 r.

9sprawy G. M. syna Z. i I., ur. (...) w B.

10oskarżonego o przestępstwo z art. 178a § 1 kk

11na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

12od wyroku Sądu Rejonowego w Nowym Dworze Mazowieckim

13z dnia 21 stycznia 2021 r. sygn. akt II K 27/20

1. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;
2. zwalnia oskarżonego od uiszczenia kosztów sądowych w postępowaniu odwoławczym przejmując wydatki na rachunek Skarbu Państwa;
3. zasądza od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Nowym Dworze Mazowieckim na rzecz r. pr. D. M. kwotę 516,60 zł obejmującą wynagrodzenie za obronę z urzędu oskarżonego w drugiej instancji oraz podatek od towarów i usług.

o.1UZASADNIENIE			
Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 341/21	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			

<p>0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>Sąd Rejonowy w Nowym Dworze Mazowieckim II Wydział Karny z dnia 21 stycznia 2021r. sygn. akt II K 27/20</p>	
<p>0.11.2. Podmiot wnoszący apelację</p>	
<p># oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego</p>	
<p># oskarżyciel posiłkowy</p>	
<p># oskarżyciel prywatny</p>	
<p># obrońca</p>	
<p># oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego</p>	
<p># inny</p>	
<p>0.11.3. Granice zaskarżenia</p>	

0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy		

	prawnej orzeczenie odpowiada prawu			
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia			
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia			
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka			
#	art. 439 k.p.k.			
#	brak zarzutów			
0.11.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami				

przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
0.12.1. Ustalenie faktów				
0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.	G. M.	Dochody uzyskiwane przez oskarżonego nie pozwalają mu na uiszczenie kosztów postępowania.	e-P.	k. 89
2.1.2.	G. M.	Oskarżony nie figuruje w ewidencji kierowców naruszających przepisy ruchu drogowego.	Informacje o wpisach w ewidencji kierowców naruszających przepisy ruchu drogowego	k.91-92
2.1.3.	G. M.	Oskarżony był karany.	Karta Karna	k.93-94
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
0.12.2. Ocena dowodów				

0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
2.1.1. 2.1.2. 2.1.3.	e-P. Informacje o wpisach w ewidencji kierowców naruszających przepisy ruchu drogowego Karta Karna	Dowody o charakterze obiektywnym, oparte na informacjach, którymi dysponują wystawcy dokumentów. Niekwestionowane przez oskarżonego.	
0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		

<p>3.1.</p>	<p>Obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na wynik sprawy tj. art. 7 k.p.k. poprzez pozbawienie waloru wiarygodności zdarzenia z dnia 19 listopada 2019 r. w tym ilość spożytego alkoholu w sytuacji gdy wyjaśnienia te nie kolidują z zeznaniami świadków N. C. oraz A. R., a Sąd swojego stanowiska w tym zakresie nie uzasadnił powołując się na bliżej nieokreśloną „niekwestionowaną” literaturę;</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Zarzut jest niezasadny. Ustalenia faktyczne są prawidłowe. Dnia 19 listopada 2019 roku oskarżony został zatrzymany do kontroli drogowej. Podczas tej kontroli sprawdzono stan jego trzeźwości. Najpierw za pomocą urządzenia (...). Wynik wskazywał na stan nietrzeźwości. Następnie przy pomocy urządzenia (...) dokonano</p>			

dokładnych pomiarów. Badanie o godzinie 21:52 wskazało wynik zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu na poziomie 0,76 mg/l, a kolejne o godzinie 22.20 – 0,69 mg/l. Są to dane wskazujące na spożycie alkoholu w ilości przekraczającej zawartość jednej lampki wina, którą jak twierdzi, oskarżony wypił przed rozpoczęciem jazdy samochodem.

Wyjaśnienia oskarżonego złożone na okoliczność ilości wypitego przez niego alkoholu przed kierowaniem pojazdem są niewiarygodne.

Dane dotyczące procesu eliminacji alkoholu z organizmu są powszechnie dostępne chociażby w Internecie i jest do tej wiedzy łatwy dostęp. Zgodnie z danymi ze strony medme.pl, lampka wina o pojemności ok. 100 ml i mocy 12% stanowi około 10 g alkoholu etylowego. Z powszechnie dostępnych informacji wynika, iż człowiek do spalenia 10 g

alkoholu etylowego potrzebuje jednej godziny. Tak więc, oskarżony przed kierowaniem samochodem, musiał wypić więcej alkoholu niż wskazywał. Z akt sprawy wynika bowiem, iż został zatrzymany do kontroli pojazdu o godzinie 20:55, a w ostatnim badaniu o godzinie 22:20 zawartość alkoholu w wydychanym przez niego powietrzu wynosiła nadal 0,69 mg/l. Ilość spożytego przez oskarżonego alkoholu przed rozpoczęciem jazdy musiała być znacznie wyższa niż wskazywał to w składanych wyjaśnieniach.

Wbrew twierdzeniom obrońcy, zeznania policjantów nie stoją w sprzeczności z tą tezą. Wskazali oni jedynie, iż oskarżony był spokojny podczas kontroli. Ponadto, świadek N. C. w trakcie przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym dokładnie wskazał, iż od oskarżonego była wyczuwalna woń alkoholu, a podczas kontroli

potwierdzono jego stan nietrzeźwości. Wobec powyższego należy uznać, iż Sąd Rejonowy nie dopuścił się naruszenia art. 7 k.p.k. i słusznie nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego, co do ilości spożytego alkoholu.

Lp.	Zarzut		
<p>3.2.</p> <p>3.3.</p>	<p>Błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia i mający istotny wpływ na jego treść, a polegający na przyjęciu, że stopień społecznej szkodliwości czynu zarzucanego oskarżonemu jest wysoki, gdy w rzeczywistości nie był znaczny, a Sąd I instancji nie wziął pod uwagę tego, że w dniu 19 listopada 2019r. oskarżony podróżował sam, w godzinach nocnych oraz w miejscu gdzie ruch drogowy nie był nasilony.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			

Zarzut jest niezasadny. Sąd Rejonowy nie dopuścił się błędu w ustaleniach faktycznych. W uzasadnieniu zaskarżonego wyroku wskazał konkretne okoliczności, które wziął pod uwagę wymierzając oskarżonemu karę i analizując kwestię stopnia społecznej szkodliwości czynu. Jako okoliczność łagodząca wskazana została postawa oskarżonego, który wyraził skruchę i żałował, że dopuścił się przestępstwa. Sąd I instancji nie dopatrył się innych okoliczności łagodzących, z czym należy się zgodzić. Okoliczności wskazywane przez obrońcę takie jak: podróżowanie samotnie pojazdem oraz w miejscu i czasie gdzie ruch drogowy nie był nasilony, nie stanowią w niniejszej sprawie okoliczności łagodzących. Oskarżony poruszał się po drodze, na której były również inne pojazdy znajdujące się w ruchu, co sam wskazał w swoich

wyjaśnieniach.

Wbrew twierdzeniom obrońcy, nie można uznać na podstawie przytoczonych okoliczności, iż stopień społecznej szkodliwości czynu zarzucanego oskarżonemu nie był wysoki.

Prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości zawsze wiąże się ze spowodowaniem stanu zagrożenia w ruchu drogowym. Oskarżony kierując samochodem pod wpływem alkoholu swoim postępowaniem stworzył zagrożenie bezpieczeństwa dla pozostałych uczestników ruchu drogowego.

Okoliczność, iż była to pora nocna i ruch na drodze był bardzo mały, nie eliminuje faktu, że oskarżony poprzez swoje zachowanie spowodował potencjalne duże zagrożenie dla innych uczestników ruchu drogowego. Samo włączenie się kierowcy do ruchu w stanie nietrzeźwości, stanowi ryzyko doprowadzenia do kolizji z innymi pojazdami.

Oskarżony nie miał żadnego istotnego

powodu, aby zdecydować się na kierowanie pojazdem w stanie nietrzeźwości, bowiem nie można uznać za taką chęć zakupu papierosów. Mając na uwadze zawartość alkoholu w wydychanym przez oskarżonego powietrzu, należy uznać, iż zagrożenie spowodowania przez niego niebezpiecznych zdarzeń było realne. Tak więc stopień społecznej szkodliwości czynu zarzucanego oskarżonemu należy uznać za wysoki.

Zarzut

Rażąca niewspółmierność wymierzonej kary 6 miesięcy ograniczenia wolności poprzez niedostateczne rozważenie dyrektyw wymiaru kary z art. 53 § 1 k.k. i pominięcie istotnej części okoliczności łagodzących, co winno doprowadzić Sąd do wymierzenia oskarżonemu kary w dolnych granicach ustawowego zagrożenia.

- # zasadny
- # częściowo zasadny
- # niezasadny

<p>Zwiężle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>	
<p>Zarzut obrońcy dotyczący rażącej surowości orzeczonej wobec oskarżonego kary nie jest zasadny. Orzekanie o karze ma charakter indywidualny i ma na celu zastosowanie odpowiedniej represji karnej wobec sprawcy czynu zabronionego. Na gruncie art. 438 pkt 4 k.p.k. nie chodzi o każdą ewentualną różnicę w ocenach co do wymiaru kary, ale o różnicę ocen tak zasadniczej natury, iż karę dotychczas wymierzoną nazwać można byłoby - również w potocznym znaczeniu tego słowa „rażąco” niewspółmierną, to jest niewspółmierną w stopniu nie dającym się zaakceptować. Dopiero wykazanie rażącej niewspółmierności kary, a więc istnienia wyraźnej dysproporcji między karą wymierzoną przez sąd pierwszej</p>	

instancji a karą
jaką należałoby
wymierzyć w
następstwie
prawidłowego
zastosowania w
sprawie dyrektyw
wymiaru kary,
uzasadnia korektę
zaskarżonego
wyroku (vide: wyrok
Sądu Apelacyjnego
w Warszawie z
dnia 28 grudnia
2004 roku II Aka
514/2004, Wyrok
Sądu Apelacyjnego
we Wrocławiu z dnia
30 maja 2003 r.
II Aka 163/2003).
W niniejszej sprawie
nie można uznać,
że wymierzona przez
sąd I instancji
kara ograniczenia
wolności jest dla
oskarżonego rażąco
niewspółmierna.
Należy zwrócić
uwagę, że Sąd
Rejonowy
wymierzając karę
uwzględnił przepisy
prawa dotyczące
jej wymiaru w
szczególności
przesłanki
wymienionych w art.
53 k.k. Na wymiar
tej kary ma przede
wszystkim wpływ
duża zawartość
alkoholu w
wydychanym
powietrzu –
trzykrotnie
przekraczająca progi
nietrzeźwości
wskazane w art.
115 § 16 k.k.

i stan zagrożenia w ruchu drogowym, jaki wywołał swoim zachowaniem oskarżony, gdyż na drodze, którą jechał znajdowały się także inne pojazdy będące w ruchu. Oskarżony zdecydował się kierować samochodem w stanie nietrzeźwości z błahego powodu - kupno papierosów. Orzeczenie wobec niego kary w niższym wymiarze nie przyniosłoby zamierzonych skutków, jakie kara ma spełniać czyli prewencyjnych, wychowawczych a także kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Wniosek

1. zmianę zaskarżonego wyroku w całości poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu, względnie warunkowe umorzenie postępowania w sprawie;

2. w przypadku uwzględnienia zarzutu z pkt II C petitum apelacji o wymierzenie

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

<p>oskarżonemu kary wolnościowej w dolnych granicach ustawowego zagrożenia;</p> <p>3. ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania;</p>		
	<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>	
<p>Wnioski nie są zasadne.</p> <p>Sąd I instancji na podstawie oceny wszystkich dowodów zgromadzonych w sprawie zasadnie uznał, iż oskarżony dopuścił się popełnienia czynu z art. 178a § 1 k.k. Zebrane dowody ocenił zgodnie z art. 7 k.p.k. Opierał się na zeznaniach funkcjonariuszy Policji N. C. i A. R., protokole badania stanu trzeźwości i świadectwie wzorcowania, a także częściowo wyjaśnieniach oskarżonego G. M.. Materiał dowodowy</p>		

jest kompletny i nie wymaga uzupełnienia. Wymierzona oskarżonemu kara jest zgodna z art. 53 § 1 i 2 k.k. i adekwatna do zawinienia. Wniosek o umorzenie warunkowe postępowania karnego wobec oskarżonego nie jest zasadny, gdyż brak jest przesłanek z art. 66 § 1 k.k. Jak zostało już wskazane wina i stopień społecznej szkodliwości czynu zarzucanego oskarżonemu nie może zostać określony jako nieznaczny. Z tych powodów nie zasługują na uwzględnienie wnioski obrońcy zawarte w apelacji.

4.
**OKOLICZNOŚCI
PODLEGAJĄCE
UWZGLĘDNIENIU
Z URZĘDU**

1.

Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności

5.

ROZSTRZYGNIĘCIE

SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
0.11.	Przedmiot utrzymania w mocy
Wyrok Sądu Rejonowego w Nowym Dworze Mazowieckim II Wydział Karny z dnia 21 stycznia 2021r. sygn. akt II K 27/20	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Ustalenia sądu I instancji w przedmiotowej sprawie są prawidłowe. Zostały oparte na wszechstronnej analizie zgromadzonego w tej sprawie materiału dowodowego. Sąd Rejonowy zgromadzony materiał dowodowy poddał rzetelnej analizie i na tej podstawie wyprowadził słuszne wnioski zarówno co do winy oskarżonego w zakresie popełnienia	

przypisanych mu przestępstw, jak i orzeczonej kary.			
0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji			
0.0.11.	Przedmiot i zakres zmiany		
Zwięźle o powodach zmiany			
0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			

3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
6. Koszty Procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
2.	Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k.		

3.

sąd odwoławczy
zwolnił oskarżonego
w całości od
zapłaty na rzecz
Skarbu Państwa
kosztów sądowych.
W uznaniu sądu
odwoławczego
uiszczenie należnych
kosztów sądowych
byłoby dla
oskarżonego zbyt
uciążliwe ze względu
na jej sytuację
majątkową.

W toku
postępowania
odwoławczego
oskarżony był
reprezentowany
przez obrońcę z
urzędu r.pr. D. M..
Obrońca
oskarżonego na
rozprawie
odwoławczej wniósł
o zasądzenie na
jego rzecz kosztów
udzielonej pomocy
prawnej wskazując,
że nie zostały one
pokryte w całości
ani w części. Wobec
brzmienia § 17 ust. 2
pkt 4 rozporządzenia
Ministra
Sprawiedliwości z
dnia 3 października
2016 r. w sprawie
ponoszenia przez
Skarb Państwa
kosztów
nieopłaconej
pomocy prawnej
udzielonej przez
radcę prawnego z
urzędu, sąd ustalił
należne obrońcy
wynagrodzenie za

	obronę przed sądem okręgowym jako drugą instancją w wysokości 420 zł. Z uwagi na treść § 4 ust. 3 ww. rozporządzenia, kwotę tę podwyższył o kwotę podatku od towarów i usług przy przyjęciu stawki podatkowej w wysokości 23%.
7. PODPIS	

0.11.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wina i kara		
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		

#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
0.11.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego	

	zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.11.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana